

บทคัดย่อ

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ สถานศึกษาบ้านจิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความ
สมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์

การศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนในโรงงาน

ผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวโพดในจังหวัดพะเยา

โดย

นายศักดิ์สิทธิ์ ทาวีกุต

สิงหาคม 2543

ประธานกรรมการที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรารถ ปัญญาดี

ภาควิชา/คณะ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และสหกรณ์การเกษตร
คณะธุรกิจการเกษตร

จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่อต้องการทราบถึงความเป็นไปได้ของการลงทุนในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวโพดในจังหวัดพะเยา เป็นการศึกษาแบบอิสระเพื่อศึกษาถึงข้อมูลในการลงทุน ดูถูกสากล หลักเม็ดพันธุ์ข้าวโพด โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ทางด้านการเงิน เพื่อจะนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจลงทุนสำหรับผู้สนใจที่จะลงทุนในการดำเนินธุรกิจประเภทนี้ต่อไป

จากการศึกษาพบว่าอัตราการขยายตัวของพื้นที่ปลูกข้าวโพดในประเทศไทยมีอัตราส่วนลดลง แต่ในแต่ละปีเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดมีแนวโน้มที่ได้เปลี่ยนเม็ดพันธุ์ข้าวโพดพื้นเมือง และเม็ดพันธุ์ข้าวโพดที่ทางราชการส่งเสริมที่ใช้ในการเพาะปลูกมาเป็นเม็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม ของเอกชนเพิ่มมากขึ้น การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนในโรงงานผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวโพด ในจังหวัดพะเยา อาศัยข้อมูลอัตราการขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูกของปี 2530-2540 จากการวิเคราะห์ข้อมูลในระหว่างปี 2530-2540 พบว่า มีพื้นที่ปลูกข้าวโพด 10.94 ล้านไร่ และมีอัตราการขยายตัวของพื้นที่ปลูกลดลงในระยะเวลา 10 ปีคือเหลือเพียง 2.18 ล้านไร่ แต่มีอัตราการเปลี่ยนการใช้เม็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมเอกชนเพิ่มขึ้นจำนวน 5.85 ล้านไร่ โดยที่เกษตรกรผู้ปลูกพันธุ์ข้าวโพดที่ทางราชการส่งเสริมนี้มีอัตราการใช้ลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยมีพื้นที่ปลูกเหลือเพียง 0.4 ล้านไร่ ในปี 2540

จะสามารถ
พิจารณาหาอัตราการใช้เม็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม โดยสามารถพยากรณ์จากปริมาณพื้นที่ที่ใช้ในการปลูกในปี 2545 จะมีพื้นที่ปลูกเม็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม จำนวน 8.1 ล้านไร่ โดยจะมีการใช้เม็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมจำนวน 20,270 ตัน ซึ่งในการศึกษาด้านการตลาดของเม็ดพันธุ์ข้าวโพด จะทำให้ทราบได้ว่ามีส่วนของอุปสงค์ของตลาดเม็ดพันธุ์ข้าวโพดประมาณ 2,700 ตัน ซึ่งความต้องการเม็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมยังสูงกว่าปริมาณการผลิตอีกมาก

การวิเคราะห์ด้านการเงินของโครงการ ระยะเวลาในการวิเคราะห์ของโครงการในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลา 5 ปี โดยมีเงินลงทุนทั้งสิ้น 517,654,552.00 บาท ผลการศึกษาหากค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value) เงินลงทุนในอัตรากำลัง 18 เม็ดจำนวนเท่ากับ 132,414,860.37 บาท ผลตอบแทนจากการลงทุน Internal Rate of Return อัตราเร็วของ 60.44 ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period) ในระยะเวลา 3 ปี และผลตอบแทนเฉลี่ยประจำเดือนต่อต้นทุนของโครงการ (Benefit Cost Ratio) ซึ่งคำนวณได้เท่ากับ 1.28

การวิเคราะห์ทางด้านภาค尼และสังคม โดยการวางแผนพื้นที่ของโครงการ โดยแบ่งการใช้พื้นที่ของโครงการออกเป็น 3 ส่วนคือ สำนักงาน, หน่วยการผลิต และ หน่วยเก็บผลผลิตเพื่อรับจำนำข้าว ซึ่งได้มีแนวคิดจากการสำรวจอัตราการใช้พื้นที่ของโรงงาน สำราญเมื่อปี 2530 – 2531 สามารถนำอามาปรับใช้กับโรงงานผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวโพดได้ และในจังหวัดพบว่า เป็นจังหวัดที่อยู่ในที่ราบลุ่มภาคกลางเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตข้าวโพดที่ไว้ผลผลิตต่อไร่สูงถึง 574 กิโลกรัม/ไร่ ในปีการเพาะปลูก 2538/39 และเป็นแหล่งผลิตที่มีการคมนาคมสะดวกในการกระจายเม็ดพันธุ์ข้าวโพดไปสู่ภาคต่างๆ ได้สะดวกรวดเร็ว ทางด้านสังคม การจัดตั้งโรงงานทำให้ครอบครัวเกษตรกรรมรายได้เพิ่มมากขึ้น และมีงานทำ สร้างรายได้ สร้างงาน รวมถึงการเก็บหอนรอนรับ และรายได้ส่วนนี้จะนำไปเสริมทางด้านการศึกษาของชุมชนในอัตราพื้นที่มากขึ้น รวมไปถึงด้านสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น

จากการศึกษา และการวิเคราะห์ทุกด้านดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ในการลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวโพดในจังหวัดพบว่า

ABSTRACT

Abstract of thesis submitted to the Graduate School of Maejo University in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Science in Cooperative Economics

THE FEASIBILITY STUDY FOR THE SEED CORN PRODUCTION

COMPANY IN LOPBURI PROVINCE

By

SAKSIT TAWEEKUL

AUGUST 2000

Chairman : Assistant Professor Dr. Varaporn Punyawadee

Department / Faculty: Department of Agricultural Economics and Cooperatives.

Faculty of Agricultural Business

The aim of this independent research was to examine economic, social and financial possibilities of investment in corn seed production in Lopburi, the results of which will be used as a guideline for making decision on investment in this kind of business.

From this research, it was found that the extension rate of the corn growing areas decreased, and the farmers increasingly tended to use the blended corn seeds from private growers rather than local corn seeds and those provided by the government. The study of possibilities of investment in corn seed producing factories in Lopburi by using the information about the extension rate of corn planting areas in 1987-97 revealed that the corn-growing areas dropped from 10.94 million rai in 1987 to 2.18 million rai in 1988. The blended corn seed growing areas increased to 5.85 million rai while only 0.4 million rai was used for growing corn seeds provided by the government.

From the study of the expansion of blended corn seed growing areas, it can be predicted that, in the year 2002, the growing areas of blended corn seed will be 8. million rai and 20,270 tons of blended corn seed will be used. The demand for corn seed in the market was about 2,700 tons, much higher than the production.

There was only 0.16 million acres. In 1997, the study of the expansion of blended corn seed use could be considered by calculating the rate of use of blended corn seed. By looking at the amount of present use, and growth rates, predictions have been made. These show that in 2002, there will be about 3.24 million acres, and the blended corn seed used will be around 20,270 tons. If we study the corn seed marketing, we see that the demand for corn seed in the market is about 2,700 tons. It shows that demand is still higher than production.

The analysis of the budget for the project has been studied over 5 years. Investment has been 517,654,552 baht. The result of the Net Present Value discount rate of 18% equals 132,414,860.37 baht. The benefit from the Internal Rate of Return investment is 60.44%, the capital paid back (Pay Back Period) within 3 year, and the average return on capital was 1.28%. The technical and social analysis of the planning can be divided into three sections: Office, Production, and Storage of the agricultural products for sale. The exploration between 1987-88 could be adapted from the corn seed manufacturing factory. Lopburi is a province in the central region of Thailand, and it is an agricultural area that has great potential, giving a high agricultural return of 574 kilograms per 0.4 of an acre in 1995-96. Moreover it is a source of production that has convenient transportation for sending corn all over the country. In the social perspective, the establishment of the factory gives job security and increases income, including the saving of money. The money generated will also help to develop education in the area, and improve health.

From the study above, the analysis of all areas suggests that investment is a feasible option.